

7 not

Şənbə - yığışib bir şəklin dəfninə gedirik.

Bazar - Dirijoron çubuğu qalxır
və notlara düzülür külekler...

Bazar ertəsi - Bir balta yuxuya gedib
ağac kölgəsində.

Çərşənbə axşamı - ölülərin üstündən torpaq
iməkləyir.

Çərşənbə - bir payız özünü asdı,
xəritəsi sünnət olunmuş Vətəndən.

Cümə axşamı - bir qadının səsinə
evlilik təklif etdim bu gün...

Cümə - dualar oyanmadı azan vaxtında,
Tanrı da yatıb qaldı bu sabah...

Yaşamaq həvəsi düşüb dalımcə,
Mənsə öz qəbrimə qaçıram indi.
Keçmişim zəng edib bu qaçhaçaqda,
Necə deyim ki, gözlə, açıram indi...

Qorxu düşüb qəbrimin də canına,
Dar gəlirəm əynindəki donuna.
Uzanmışam tabutumun yanına,
Ölümün boyunu ölçürəm indi.

Doğulduğu gündən küsübdü hamı...
Kölğəsi aldadır indi adamı!
Göy üzü oğurladı işıq payımı,
Acığa zülmətə köçürəm indi.

Yolları ayağından vurdu gedişin,
Baxıram yollara, yollar axsayır.
Yarpaqlar qanadını itirdi o gün,
Ağaclar axsayır, dallar axsayır.

Deyirlər, yaraşır sənə ayrılıq.
Qanımdan şirə çəkir yenə ayrılıq,
sinəmə əkdiiyin güllər axsayır.

Payızla öpüşən buludam indi,
boynuma sarılan yellər axsayır...

Özümü dəfn edib dönürəm geri...
Üstümə yiyəsiz daxmalar hürür...
Qəbrinə ayaqla gedir kimsəsiz,
Qucağından ölən qollar axsayır.

Zaman gəlib çağ yetişib,
Göy atları yoran gəlir.
Atlar öndən çıxır ağır,
Arxasınca Turan gəlir!

Türk üzünə doğur bu dan!
Oyan dünya, oyan cahan!

Atılladan, Mete xandan,
Daha öndə duran gəlir!

Göy üzü Göy Bayrağımız!
Yer üzü ağ varağımız!
Göz işləyən torpağımız... -
Yeni düzen quran gəlir!

Gədələri tutub sancı -
Toz qoparıb gəlir öncü!
Odeey, Tanrı qırmancı -
Haqq-hesabı soran gəlir!

Tural Turan, irəli düş -
Bugündən başlayır döyüş!
Başqadı sonuncu gəliş -
Qandalları qıran gəlir!

Malazgirt təqvimi
Buludların gəlinlik donudu
şaman tüstüsü,
dualar xonça-xonça düzülür,
tanrının gərdəyinə.
Üşüdü başdaşlarını
duaların istisi,
alğışlar çəlik olur
göylərin yedəyinə...

Bir şaman nəritsinə

kərpic-kərpic tər tükür məbədlər.
Göydən gələn kitablar
sığınır at nallarına.
Atlar təzədən yazır
dünyanın alın yazısını.
Qurdlar dişini bağlayır
hönkürən yovşan kollarına...

Malazgirdə əynini dəyişir dünya,
məbədlər geyinir qurd kürkünü.
Ağ sacların üzərində qara ruhlar qovrulur.
Tanrı göy çadırda yenidən doğulur,
rahiblər atlara yükləyir
Göy Tanrının yükünü...

Bəylik libasını geyir ildırım
və qucaqlayır şaman tüstüsünü.
Dualar şərab süzür yarım-yarım,
Göy üzü sağlıq deyir Malazgirdə,
Yağışlar səpələyir
bu çolpanlı təqvimə
öz ətrini, süsünü.

O gündən qurd kürkünü,
bir də at nallarına yazılır
dünyanın alın yazısı.
Burda ayrı yazılır
ışıqın, yelin yazısı.